

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS RETSAKT

af 26. maj 1997

om udarbejdelse på grundlag af artikel K.3, stk. 2, litra c), i traktaten om Den Europæiske Union, af en konvention om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater

(97/C 195/01)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel K.3, stk. 2, litra c),

som tager i betragtning, at medlemsstaterne anser forbedring af det retlige samarbejde for at være et spørgsmål af fælles interesse, som henhører under det samarbejde, der er indledt i henhold til traktatens afsnit VI,

som tager i betragtning, at der med henblik herpå bør udarbejdes en konvention om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater, på baggrund af bestemmelserne i protokollen til konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser⁽¹⁾,

FASTSLÅR, at den vedføjede konvention, som repræsentanterne for unionsmedlemsstaternes regeringer har undertegnet dags dato, hermed er udarbejdet, og

ANBEFALER medlemsstaterne at vedtage den i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. maj 1997.

På Rådets vegne
W. SORGDRAGER
Formand

⁽¹⁾ EFT nr. C 313 af 23. 10. 1996, s. 2.

KONVENTION

udarbejdet på grundlag af artikel K.3, stk. 2, litra c), i traktaten om Den Europæiske Union, om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER i denne konvention, Den Europæiske Unions medlemsstater,

SOM HENVISER til retsakt vedtaget af Rådet for Den Europæiske Union den 26. maj 1997,

SOM TAGER FØLGENDE I BETRAGTNING:

Medlemsstaterne anser forbedring af det retlige samarbejde om bekæmpelse af bestikkelse for at være et spørgsmål af fælles interesse, som henhører under det samarbejde, der er indledt i henhold til traktatens afsnit VI;

Rådet har ved retsakt af 27. september 1996 udarbejdet en protokol, specifikt vedrørende bestikkelse, der involverer nationale tjenestemænd eller fællesskabstjenestemænd, og som skader eller vil kunne skade De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser;

med henblik på at forbedre det strafferetlige samarbejde mellem medlemsstaterne bør man gå videre end nævnte protokol og udarbejde en konvention vedrørende bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i medlemsstaterne, og

SOM ØNSKER at sikre en konsekvent og effektiv anvendelse af denne konvention på hele Den Europæiske Unions område,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

Artikel 1

mænd eller øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber.

Definitioner

I denne konvention forstås ved:

- a) »tjenestemand«: enhver tjenestemand, såvel en fællesskabstjenestemand som en national tjenestemand, herunder enhver national tjenestemand fra en anden medlemsstat
- b) »fællesskabstjenestemand«:
 - enhver, der har status som tjenestemand eller kontraktansat i henhold til vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber eller ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber
 - enhver, som af medlemsstaterne eller af en offentligt eller privat institution er stillet til rådighed for De Europæiske Fællesskaber, og som dér udøver hverv svarende til de hverv, der udøves af tjeneste-

Medlemmer af organer, der er oprettet i overensstemmelse med traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, og ansatte i sådanne organer sidestilles med fællesskabstjenestemænd, for så vidt vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber eller ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber ikke finder anvendelse på dem

- c) »national tjenestemand«: en tjenestemand eller en anden person, der virker i offentlig tjeneste, som defineret i den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor personen varetager et sådant hverv, med henblik på anvendelse af den pågældende medlemsstats strafferet.

I tilfælde af retsforfølgning, der involverer en tjenestemand fra en medlemsstat, og som er indledt af en anden medlemsstat, er sidstnævnte medlemsstat dog kun forpligtet til at anvende definitionen på »national tjenestemand«, i det omfang denne definition er forenelig med dens nationale lovgivning.

*Artikel 2***Passiv bestikkelse**

1. I henhold til denne konvention betragtes det som passiv bestikkelse, at en tjenestemand med forsæt, direkte eller gennem tredjemand, anmoder om eller modtager fordele, uanset disses art, for sig selv eller for tredjemand, eller tager imod et løfte herom, for i strid med sine officielle pligter at udføre eller undlade at udføre en handling, der er omfattet af vedkommendes hverv eller udøvelsen heraf.

2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den i stk. 1 omhandlede adfærd er strafbar.

*Artikel 3***Aktiv bestikkelse**

1. I henhold til denne konvention betragtes det som aktiv bestikkelse, at en person med forsæt, direkte eller gennem tredjemand, lover eller yder en tjenestemand en fordel, uanset dennes art, for ham selv eller for tredjemand, for at han i strid med sine officielle pligter foretager eller undlader at foretage en handling, der er omfattet af vedkommendes hverv eller udøvelsen heraf.

2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den i stk. 1 omhandlede adfærd er strafbar.

*Artikel 4***Ligestilling**

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 2 og 3 omhandlede definitioner af lovovertrædelser i dens strafferet, der begås af eller over for ministre i dens regering, medlemmer af dens parlamentariske forsamlinger, af dens højesteret eller af dens revisionsret under udøvelsen af deres hverv, finder anvendelse i samme omfang i tilfælde, hvor adfærden udvises af eller over for medlemmer af henholdsvis Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Europa-Parlamentet, De Europæiske Fællesskabers Domstol og De Europæiske Fællesskabers Revisionsret under udøvelsen af deres hverv.

2. Har en medlemsstat vedtaget særlove vedrørende handlinger eller undladelser, som ministre i dens regering kan kræves til ansvar for som følge af deres særlige politiske stilling i vedkommende medlemsstat, er medlemsstaten ikke forpligtet til at lade stk. 1 finde anvendelse på sådan særlovgivning, såfremt medlemsstaten sikrer, at medlemmerne af Kommissionen for De Euro-

pæiske Fællesskaber er omfattet af de strafferetlige bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af artikel 2 og 3.

3. Stk. 1 og 2 berører ikke de bestemmelser om straffeproses og domstolskompetence, der gælder i hver enkelt medlemsstat.

4. Denne konvention finder anvendelse under nøje overholdelse af de relevante bestemmelser i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, protokollerne vedrørende Domstolens statutter samt tekster vedtaget med henblik på gennemførelse heraf, for så vidt angår ophævelse af immunitet.

*Artikel 5***Sanktioner**

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den i artikel 2 og 3 omhandlede adfærd samt medvirken og anstiftelse hertil kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelserne og har en afskrækkende virkning, herunder, i det mindste i grove tilfælde, frihedsstraf, som kan medføre udlevering.

2. Stk. 1 berører ikke de kompetente myndigheders udøvelse af disciplinære beføjelser over for nationale tjenestemænd eller fællesskabstjenestemænd. Ved fastlæggelsen af en strafferetlig sanktion kan de nationale domstole i henhold til principperne i deres nationale lovgivning tage hensyn til disciplinære sanktioner, som tidligere er pålagt samme person for samme adfærd.

*Artikel 6***Virksomhedslederes strafferetlige ansvar**

Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger, for at virksomhedsledere eller andre med beslutnings- eller kontrolbeføjelser i en virksomhed kan erklæres strafferetligt ansvarlige efter principperne i medlemsstatens nationale lovgivning i tilfælde af, at deres underordnede på virksomhedens vegne har gjort sig skyldige i bestikkelse som omhandlet i artikel 3.

*Artikel 7***Straffemyndighed**

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sin straffemyndighed med hensyn til den strafbare adfærd, den har fastlagt i medfør af forpligtelserne i artikel 2, 3 og 4 i de tilfælde, hvor

- a) lovovertrædelsen helt eller delvis er begået på dens område
- b) gerningsmanden er statsborger eller tjenestemand i denne medlemsstat
- c) lovovertrædelsen er begået over for en af de i artikel 1 omhandlede personer eller et medlem af de i artikel 4, stk. 1, omhandlede EF-institutioner, der også er statsborger i den pågældende medlemsstat
- d) gerningsmanden er fællesskabstjenestemand i en af De Europæiske Fællesskabers institutioner eller et organ, som er oprettet i henhold til traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, med hjemsted i den berørte medlemsstat.

2. En medlemsstat kan i forbindelse med den i artikel 13, stk. 2, omhandlede notifikation erklære, at den ikke anvender en eller flere af de i stk. 1, litra b), c) og d), fastsatte kompetencebestemmelser, eller at den kun anvender dem i særlige tilfælde eller på særlige betingelser.

Artikel 8

Udlevering og retsforfølgning

1. En medlemsstat, der ifølge national ret ikke udleverer sine egne statsborgere, træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at fastsætte sin straffemyndighed med hensyn til den strafbare adfærd, den har fastlagt i medfør af forpligtelserne i artikel 2, 3 og 4, når de begås af medlemsstatens egne statsborgere uden for dens territorium.
2. En medlemsstat skal, når en af dens statsborgere er sigtet for i en anden medlemsstat at have udvist en strafbar adfærd som fastlagt i medfør af forpligtelserne i artikel 2, 3 eller 4, og den ikke udleverer den pågældende til den anden medlemsstat udelukkende under henvisning til vedkommendes nationalitet, forelægge sagen for sine kompetente myndigheder med henblik på retsforfølgning, hvis der er anledning dertil. For at muliggøre retsforfølgning skal akter, oplysninger og bevismidler vedrørende den strafbare adfærd oversendes i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 6 i den europæiske udleveringskonvention af 13. december 1957. Den begærende medlemsstat underrettes om retsforfølgningen og resultaterne heraf.
3. I denne artikel skal udtrykket en medlemsstats »egne statsborgere« fortolkes i overensstemmelse med medlemsstatens eventuelle erklæring i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b), i den europæiske udleveringskonvention, og i overensstemmelse med stk. 1, litra c), i nævnte artikel.

Artikel 9

Samarbejde

1. Hvis en sag vedrørende en strafbar adfærd som fastlagt i medfør af forpligtelserne i artikel 2, 3 og 4 vedrører mindst to medlemsstater, samarbejder disse effektivt i forbindelse med efterforskning, retsforfølgning og fuldbyrdelse af den idømte sanktion, f.eks. ved gensidig retshjælp, udlevering, overførsel af retsforfølgning eller fuldbyrdelse af straffedomme afsagt i en anden medlemsstat.

2. Hvis mere end én medlemsstat har straffemyndighed og faktisk mulighed for at retsforfølge for en strafbar adfærd på grundlag af de samme forhold, samarbejder de pågældende medlemsstater for at afgøre, hvem af dem der skal retsforfølge gerningsmanden eller gerningsmændene, med henblik på om muligt at samle retsforfølgningen i en enkelt medlemsstat.

Artikel 10

Ne bis in idem

1. Medlemsstaterne skal i deres nationale strafferet anvende princippet om »ne bis in idem«, hvorefter en person, over for hvem der er afsagt endelig dom i en medlemsstat, ikke kan retsforfølges i en anden medlemsstat for det samme forhold, såfremt sanktionen, i tilfælde af domfældelse, er fuldbyrdet, er under fuldbyrdelse eller ikke længere kan kræves fuldbyrdet efter domslandets lovgivning.
2. En medlemsstat kan i forbindelse med den i artikel 13, stk. 2, omhandlede notifikation afgive erklæringer om, at den ikke skal være bundet af stk. 1 i nærværende artikel i et eller flere af følgende tilfælde:
- a) såfremt det forhold, for hvilket dommen blev afsagt i den anden stat, helt eller delvis er begået på medlemsstatens område. I sidstnævnte tilfælde gælder denne undtagelse dog ikke, såfremt forholdet delvis er begået på den medlemsstats område, hvor dommen blev afsagt
- b) såfremt det forhold, for hvilket dommen blev afsagt i den anden stat, krænker medlemsstatens sikkerhed eller andre ligeledes væsentlige interesser
- c) såfremt det forhold, for hvilket dommen blev afsagt i den anden stat, blev begået af en tjenestemand i medlemsstaten i strid med dennes embedspligter.
3. Såfremt der i en medlemsstat indledes ny retsforfølgning mod en person, over for hvem der er afsagt endelig dom for det samme forhold i en anden medlemsstat, skal ethvert tidsrum med frihedsberøvelse i den sidstnævnte medlemsstat som følge af dette forhold fradrages i den sanktion, som den pågældende eventuelt

bliver pålagt. Der skal ligeledes, i det omfang de nationale lovgivninger åbner mulighed derfor, tages hensyn til andre sanktioner end frihedsberøvelse, der allerede er fuldbyrdet.

4. De undtagelser, som har været genstand for en erklæring i henhold til stk. 2, skal ikke gælde, såfremt den pågældende medlemsstat med hensyn til de samme forhold har anmodet den anden medlemsstat om at foretage retsforfølgning mod den pågældende eller har udleveret den pågældende.

5. Bilaterale eller multilaterale aftaler på området, som er indgået mellem medlemsstaterne, samt erklæringer hertil berøres ikke af denne artikel.

Artikel 11

Bestemmelser i national lovgivning

Intet i denne konvention er til hinder for, at medlemsstaterne i deres nationale lovgivning vedtager bestemmelser, som er mere vidtgående end de forpligtelser, der følger af denne konvention.

Artikel 12

Domstolen

1. Tvister mellem medlemsstaterne om fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention, som ikke har kunnet løses bilateralt, behandles i første omgang af Rådet efter proceduren i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union med henblik på bilæggelse af tvisten. Har det efter en frist på seks måneder ikke været muligt at bilægge tvisten, kan en part i tvisten indbringe spørgsmålet for De Europæiske Fællesskabers Domstol.

2. En tvist mellem en eller flere medlemsstater og Kommissionen vedrørende artikel 1, bortset fra litra c), eller vedrørende artikel 2, 3 og 4, for så vidt den vedrører et spørgsmål henhørende under fællesskabsretten eller Fællesskabets finansielle interesser, eller den involverer medlemmer eller tjenestemænd ved institutioner eller organer oprettet i medfør af traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, som ikke har kunnet løses ved forhandling, kan af en part i tvisten indbringes for Domstolen.

3. Enhver retsinstans i en medlemsstat kan anmode De Europæiske Fællesskabers Domstol om at træffe præjudiciel afgørelse vedrørende et spørgsmål, som angår fortolkningen af artikel 1-4 og 12-16 i denne konvention, der er rejst i en for den verserende sag, som involverer medlemmer eller tjenestemænd i institutioner eller organer oprettet i medfør af traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, når disse har handlet i embeds

medfør, når retsinstansen skønner, at en afgørelse vedrørende dette spørgsmål er nødvendigt, før den afsiger dom.

4. Domstolens kompetence i medfør af stk. 3 er betinget af, at dette er accepteret af den pågældende medlemsstat i form af en erklæring herom afgivet i forbindelse med den i artikel 13, stk. 2, omhandlede notifikation eller på ethvert senere tidspunkt.

5. En medlemsstat, der afgiver en erklæring efter stk. 4, kan begrænse muligheden for at anmode Domstolen om at træffe en præjudiciel afgørelse til kun at omfatte de af dens retsinstanser, hvis afgørelser efter dens nationale ret ikke kan appelleres.

6. Det Europæiske Fællesskabs Domstols statut og procesreglement finder anvendelse. I medfør af disse statutter kan enhver medlemsstat eller Kommissionen, uanset om den har afgivet en erklæring efter stk. 4, indgive indlæg eller skriftlige bemærkninger til Domstolen i sager, som den er forelagt i medfør af stk. 3.

Artikel 13

Ikrafttrædelse

1. Denne konvention vedtages af medlemsstaterne i overensstemmelse med deres respektive forfatninger.

2. Medlemsstaterne giver generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union notifikation om afslutningen af de procedurer, der i henhold til deres respektive forfatningsmæssige bestemmelser kræves for vedtagelse af konventionen.

3. Konventionen træder i kraft 90 dage efter, at den i stk. 2 omhandlede notifikation er foretaget af den sidste af medlemsstaterne.

4. Indtil ikrafttrædelsen af denne konvention kan enhver medlemsstat i forbindelse med den i stk. 2 omhandlede notifikation eller på ethvert senere tidspunkt erklære, at konventionen, undtagen artikel 12, for dens vedkommende gælder for dens forbindelser med de medlemsstater, som har fremsat en tilsvarende erklæring. Konventionen finder anvendelse i forhold til den medlemsstat, der har fremsat en sådan erklæring, den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på 90 dage efter datoen for deponeringen af dens erklæring.

5. Medlemsstater, der ikke har fremsat erklæring i medfør af stk. 4, kan anvende konventionen på deres forbindelser med andre kontraherende medlemsstater på grundlag af bilaterale aftaler.

*Artikel 14***Nye medlemsstaters tiltrædelse**

1. Denne konvention er åben for tiltrædelse af enhver stat, der bliver medlem af Den Europæiske Union.
2. Teksten til konventionen på den tiltrædende stats sprog, som udformet af Rådet for Den Europæiske Union, har gyldighed som autentisk.
3. Tiltrædelsesinstrumenterne deponeres hos depositaren.
4. Denne konvention træder i kraft over for den tiltrædende medlemsstat 90 dage efter deponeringen af den pågældende stats tiltrædelsesdokument eller på datoen for konventionens ikrafttræden, hvis den endnu ikke er trådt i kraft ved udløbet af perioden på 90 dage.
5. Hvis denne konvention ikke er trådt i kraft på tidspunktet for deponeringen af tiltrædelsesinstrumentet, finder bestemmelserne i artikel 13, stk. 4, anvendelse på de tiltrædende stater.

*Artikel 15***Forbehold**

1. Forbehold er ikke tilladt, bortset fra dem, der er nævnt i artikel 7, stk. 2, og artikel 10, stk. 2.
2. En medlemsstat, der har taget forbehold, kan på ethvert tidspunkt tilbagekalde det helt eller delvist ved at give depositaren notifikation herom. Tilbagekaldelsen får virkning på datoen for depositarens modtagelse af notifikationen.

*Artikel 16***Depositær**

1. Generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union er depositær for denne konvention.
2. Depositæren offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* en oversigt over vedtagelser og tiltrædelser, erklæringer og forbehold samt enhver anden notifikation vedrørende denne konvention.

En fe de lo cual, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Convenio.

Hecho en Bruselas, el veintiséis de mayo de mil novecientos noventa y siete, en un ejemplar único en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, siendo cada uno de estos textos igualmente auténtico, que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Udfærdiget i Bruxelles, den seksogtyvende maj nitten hundrede og syvoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, hvilke tekster alle har samme gyldighed, og deponeret i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Geschehen zu Brüssel am sechszwanzigsten Mai neunzehnhundertsiebenundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα σύμβαση.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι έξι Μαΐου χίλια εννιακόσια ενενήντα επτά, σε ένα μόνο αντίτυπο, στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα, όλα δε τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά κατατίθεται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hand.

Done at Brussels, on the twenty-sixth day of May in the year one thousand nine hundred and ninety-seven in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

En foi de quoi, les plénipotentiaires ont apposé leurs signatures au bas de la présente convention.

Fait à Bruxelles, le vingt-six mai mil neuf cent quatre-vingt-dix-sept, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, tous ces textes faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-síithe a lámh leis an gCoibhinsiún seo.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, ar an séú lá is fiche de Bhealtaine sa bhliain míle naoi gcéad nócha a seacht i scríbhinn bhunaidh amháin, sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis agus comhúdarás ag na téacsanna i ngach ceann de na teangacha sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle on Aontais Eorpaigh.

In fede di che, i plenipotenziari hanno apposto le loro firme in calce alla presente convenzione.

Fatto a Bruxelles, addì ventisei maggio millenovecentonovantasette, in un esemplare unico nelle lingue danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, ciascuna di esse facente ugualmente fede, che è depositato negli archivi del Segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze overeenkomst hebben gesteld.

Gedaan te Brussel, de zesentwintigste mei negentienhonderd zevenennegentig, opgesteld in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt nedergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no final da presente convenção.

Feito em Bruxelas, em vinte e seis de Maio de mil novecentos e noventa e sete, em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos, depositado nos arquivos do secretariado-geral do Conselho da União Europeia.

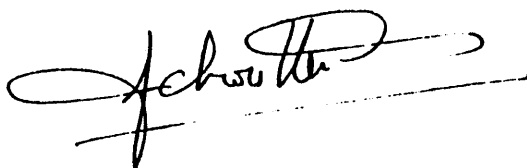
Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Tehty Brysselissä kahdentenkymmentenäkümmentenä päivänä toukokuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäseitsemän yhtenä ainoana kappaleena englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä, ja jokainen näistä teksteistä on yhtä todistusvoimainen; tämä kappale talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon.

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade undertecknat denna konvention.

Utfärdad i Bryssel den tjugosjätte maj nittonhundraottiosju i ett enda original på danska, engelska, finländska, franska, grekiska, irländska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska, vilka samtliga texter är lika giltiga. Originalen skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet för Europeiska unionens råd.

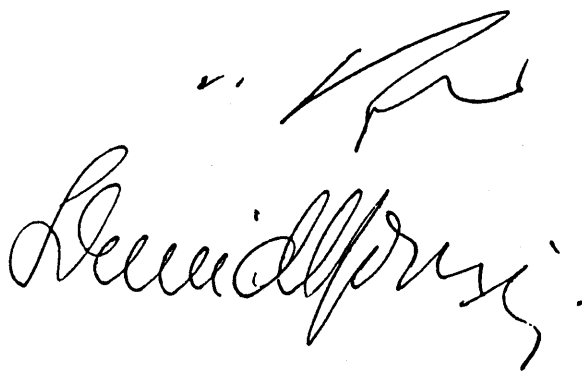
Pour le gouvernement du royaume de Belgique
Voor de regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

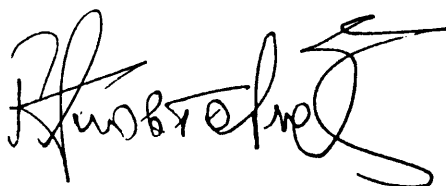

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

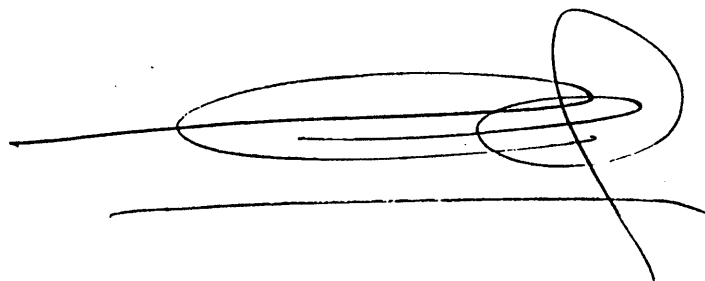
Helmut Kohl

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Konstantinos Karamanlis

Por el Gobierno del Reino de España

Felipe González

Pour le gouvernement de la République française

Jacques Delors

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

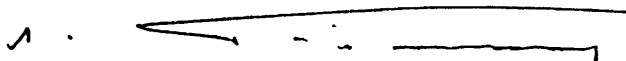

Mary McAleese

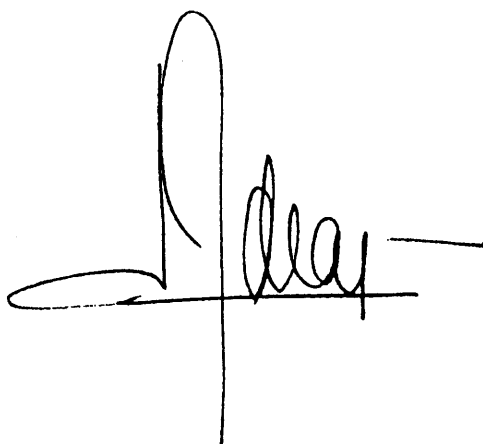
Per il governo della Repubblica italiana

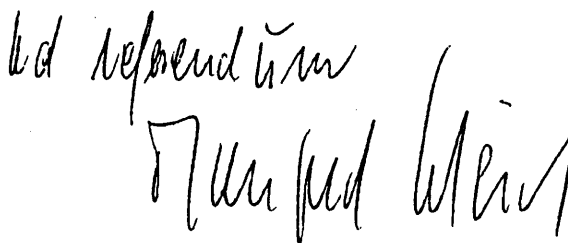
Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

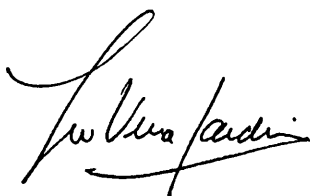
Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

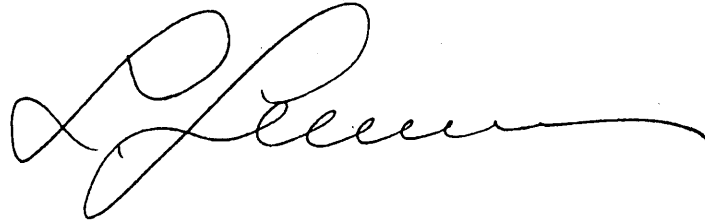
Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland